

Lisbet Kjær Müllers prædiken 8. søndag efter trinitatis

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

10. august 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Anden Mosebog kapitel 24, vers 9-14
Paulus' Andet Brev til Korintherne kapitel 3, vers 1-6 (Teksten blev læst fra *Den Nye Aftale*)
Markusevangeliet kapitel 3, vers 13-35

Salmer

Godt og ondt i lys og mørke
Loven er et helligt bud
Gud Helligånd! o, kom
Lyksaligt det folk, som har øre for klang
Vidunderligst af alt på jord
Guds menighed, syng for vor skaber i løn

1 Hvor såret står åbent.

Pablo Llambías, forfatter og rektor på forfatterskolen i København, har på Pastorseminariet undervist kommende præster i, hvordan de skal skrive en prædiken. Llambías siger, at præsten skal gå derhen, hvor det er mest vanskeligt teologisk og ikke forsøge at dække over, at det er et vanskeligt sted, som det drejer sig om.

I dag er det så et spørgsmål, hvor vi skal gå hen – der er flere muligheder. 1. Der er den overraskende lette måde, Jesus udvælger sine disciple på. De får overdraget at prædike og uddrive dæmoner. Sådan. Ingen håndspålæggelse eller Pastorseminarium! 2. Der er det vanskelige sted med den utilgivelige synd. 3. Og der er Satan. Jeg vil gå til det vanskelige sted, hvor der står: "Den, der spotter Helligånden, får aldrig i evighed tilgivelse"

Det er her, vi for første gang i evangelierne hører om, at der er synder, der ikke tilgives, og at det netop er at spotte Helligånden. Det skaber et ubehag, hvor gang vi hører det her i kirken. Og det gør det altså i dag. Bespottelse mod

20 Helligånden. Ingen tilgivelse. Det er som et åbent sår.

Her kan Paulus' anbefalingsbrev komme til hjælp. Paulus bruger dette maleriske og lidt mystiske billede om korinterne, menigheden: De er som et anbefalingsbrev. (I dag ville vi nok sige CV). De er den bedste anbefaling,
25 Paulus kan få. Skrevet i hans hjerte og kendt og læst af alle. For det er tydeligt, at de er et brev fra Kristus, der blot er ført i pennen af Paulus og ikke skrevet med blæk, men med Guds ånd, og ikke på tavler af sten, men i hjerter af kød. Og Alt sammen fordi Kristus har givet Paulus og menigheden fuld tillid til Gud. Og der er her, ånden er afgørende. For ånd skaber liv, men bogstavet slår ihjel.

30 Det er et markant udsagn fra en mand, hvis tanker vi kun har på skrift. Men ikke desto mindre er det dét, der står: Det er Guds ånd, der gør levende. Og at spotte den ånd er ikke blot synd – det er utilgiveligt, for det er netop den ånd, der bringer tilgivelsen og forsoningen med Gud: tilliden. Tilliden får krop i
35 menigheden. I fællesskabet.

Ånden giver os tillid til Gud. Fuld tillid.

Og det er ikke vores egen fortjeneste, at vi kan klare opgaven. Alt det, vi kan,
40 kommer fra Gud, Guds ånd.

Og vi skal arbejde for den nye forbindelse, den nye pagt mellem Gud og mennesker. Den er ikke skrevet på stentavler, men i hjerterne. Så den gælder ethvert menneske. Ånden er grænseløs – levende ligesom musikken –
45 grænseoverskridende, som en tango. Og nu er det os, der som menighed er anbefalingsbrev.

Samfund og familie er underordnet det fællesskab. Og bliver samfundet eller familien åndløs, må den enkelte og fællesskabet slippe Guds ånd løs. Guds ånd
50 som gives til alle og forener os som brødre og søstre. En ny pagt, et nyt slægtskab gennem tro, ånd, hjertet. Bogstav over for ånd.

Den må vi ikke spotte. Ånden er blød som ordene, kød og blod, hjertet, det skal ikke lukkes med stentavler, men stå åbent, sårbart – med smertespor.

55 For der er samtidig noget tvetydigt ved Helligånden. Man kan aldrig være helt sikker på om en handling stammer fra Helligånden eller måske fra Satan. Derfor

60 må såret holdes åbent. Vi hører, hvordan folk stimler sammen om Jesus og
disciplene, så de ikke engang kan få noget at spise. Og hans egen familie kommer
på banen og vil have ham med hjem; de mener han er ude af sig selv. Samtidig
kommer der skriftkloge helt fra Jerusalem. Tanken bag det, de siger, må være, at
Jesus enten er i ledtog med Gud eller Satan. Og når dæmonerne adlyder Jesus,
65 må det være, fordi dæmonernes fyrste taler gennem ham. Altså Satans ånd. På
den måde undgår de at indrømme, at Jesus uddriver dæmoner med Guds kraft.

Men her griber Jesus dem i en inkonsekvens, for driver Satan sig selv ud? Så er
det ude med Satan. Satan er besejret – og Satan består. Der er en modsætning,
som ikke kan bortforklares, et sår som holdes åbent. Og sådan oplever vi det
70 også selv. Ét står fast: Jesus er den stærkere, som allerede Johannes Døber sagde
det ved Jesu dåb. Kampen mod dæmonerne er total, både i det offentlige rum
og i det private – der er intet helligt. Dér, hvor familien binder til det onde,
mørket, løgn og død, skal man afsløre det. Og det samme gælder samfundet.
Loyaliteten ligger ikke i familie og samfund, men i Gud. Når Markus skal
75 fortælle om Jesus, så sker det i det daglige liv. Og selv om vi ikke lever med det
verdensbillede, så kender vi godt sårbarheden og bruger stadig ordet "dæmoner".

Vi taler om indre dæmoner – mine indre dæmoner – det jeg føler truer mig – en
80 besættelse måske. Eller i hvert fald noget, jeg gerne vil bekæmpe. Det kan være
svært, og måske er det en ny begyndelse af se, at der foregår en kamp. At det ikke
er mig, der er for sårbar. At være menneske er at være truet af en stærk magt,
som kan binde, låse. Kan et samfund antage dæmoniske træk? Kan en menighed
forstene? I hvert fald er det ikke livets mening. Det er ånd – Guds livgivende
85 ånd, der er livets mening – den skal vi ikke tage fra hinanden eller nægte
hinanden, men dele og dele ud af. Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

90

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

95

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-8-sondag-efter-trinitatis>